

La pau, do i fruit

Romà Casanova, administrador apostòlic de Solsona

Des de fa cinquanta-cinc anys, quan sant Pau VI la va instituir, l'Església, en el primer dia de l'any civil, celebra la Jornada Mundial de la Pau. Cada any el Sant Pare ofereix la seva reflexió, donant resposta als reptes plantejats en cada moment i obrint horitzons als qui vulguin caminar per la sendera de la pau, essent d'aquells de qui diu Jesús: *Feliços els qui posen pau, Déu els reconeixerà com a fills* (Mt 5,9).

Són tres els camins per construir la pau: diàleg, educació i treball

La pau, certament, és cosa de tots i de cadascú. En el missatge d'aquest any 2022, el papa Francesc ens diu: «A cada època, la pau és tant un do que ve del cel com el fruit d'un compromís compartit. Hi ha, en efecte, una "arquitectura" de la pau, en què intervenen les diverses institucions de la societat, i hi ha una "artesanía" de la pau, que ens involucra a tots.» De fet, tenim un doble perill: el de pensar que la pau és qüestió de les grans esferes de poder, sense que nosaltres hi puguem fer res, i el de pensar que la pau és qüestió solament de pregària i de petites coses. Les esmentades arquitectura i artesanía estan a diferents nivells, però ambdues són necessàries per a fer possible la pau, tant en els cors de les persones com en les relacions socials i en tot el món.

La situació actual, tal com la descriu el Sant Pare, és punyent: «Malgrat els nombrosos esforços encaminats a un diàleg constructiu entre les nacions, el soroll eixordador de les guerres i els conflictes s'amplifica, mentre es propaguen malalties de proporcions pandèmiques, s'agregen els efectes del canvi climàtic i de la degradació del medi ambient, empitjora la tragèdia de la fam i de la set, i continua dominant un model econòmic que es basa més

en l'individualisme que en la compartició solidària.» Enfront d'aquesta realitat, les propostes del missatge papal són tres camins per a construir una pau duradora: el diàleg entre les generacions, com a base per a la realització de projectes compartits; l'educació, com a base de llibertat, responsabilitat i desenvolupament, i el treball, com a base per a la plena realització de la dignitat humana.

Els cristians som —i ho hem de ser sempre, sense excepcions!— homes i dones de pau. Recordem que un dels noms del Messies, d'aquell Fill que ens ha estat donat, és «Príncep de pau» (cf. Is 9,5). On siguem nosaltres —en la família, en el treball, en la política, en l'economia, en la cultura, en l'educació, en el lleure, en les parròquies, en les comunitats— hem de fer presents el missatge i les obres de la pau que ens venen de Crist. *Ell és la nostra pau* (Ef 2,14).

